

ਉਮਾ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਯਾ ਚੌਧਰੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਭੂਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2008 ਦਾ 2 CWPNO. 1161

9 ਮਾਰਚ, 2009

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟੀਕਲ 226—ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894—
Ss.4, 5-A, 6 ਅਤੇ 17(1)-S.17(I) ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ
ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨਾ—ਸ. ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ- ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, 5
ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਨਾਲ ਅਧਿਸੂਚਨਾਵਾਂ 4 ਅਤੇ 17(1) ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ-ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਨਾਲ
ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਲਈ ਤਰਕ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ-ਸੱਜਾ 5-ਏ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ—ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ—
ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ,
ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ
ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ।
ਤਤਕਾਲਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ
ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ। ਸਾਡੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਦੋ
ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ
ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ
ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ
ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟਾਈਪੋਗ੍ਰਾਫਿਕਲ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ
ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ

ਸਹੂਲਤਾਂ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ 21)

ਐਮ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਹੇਮੰਤ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਾਕੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹਰਕੇਸ਼ ਮਨੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ।

ਮਨੋਜ ਬਜਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਉਮਾ ਨਾ ਟੀ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ 2008 ਦੀ 10879, 2008 ਦੀ 11777 ਅਤੇ 2008 ਦੀ 12469 ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ: (i) ਅਨੁਸੂਚੀ P-2, ਮਿਤੀ 30 ਜਨਵਰੀ, 8 ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 15 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ) ਅਤੇ (ii) ਅਨੁਸੂਚੀ P-6, ਮਿਤੀ 22 ਮਈ, 2008 (24 ਮਈ, 2008 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ), ਧਾਰਾ 17(1) ਅਤੇ (iii) ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ, ਮਿਤੀ 6 ਜੂਨ, 2008 (8 ਜੂਨ, 2008 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ), ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਛੋਟੇ 'ਐਕਟ' ਲਈ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਰੇਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੱਥ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(2) InCWPNo. 2008 ਦੇ 11612, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਪੱਤੀ ਝੂਟੀ, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿੱਚ 4.69 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 4572 ਮਿੰਟ, 4573 ਮਿੰਟ ਅਤੇ 4574 ਮਿੰਟ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਲਤਾਨੀਅਨ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਰਜ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 'ਸਕਾਈਲੈਂਡ ਰਿਜ਼ੋਰਟਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਿਜ਼ੋਰਟ (ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ) ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2006 ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 23 ਜੂਨ, 2006 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਸਾਈਟ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਫਤਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ PSEB ਕੋਲ ਸਿਫਟਿੰਗ ਚਾਰਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਫਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 29 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਬੋਰਡ ਨੇ ਵੀ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 26 ਅਕਤੂਬਰ,

2006 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ, (ਪੁੱਡਾ) ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। 30 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪਿੰਡ ਪੱਤੀ ਝੂਟੀ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 80 ਏਕੜ, 60 ਕਨਾਲ, 10 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 9 ਏਕੜ, 5 ਕਨਾਲ, 1 ਮਰਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਹਿਮਣ ਦੀਵਾਨਾ "ਰਿੰਗ ਰੋਡ, ਫੇਜ਼-2 ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਮਲੋਟ ਰੋਡ ਨੂੰ ਬਾਦਲ ਰੋਡ, ਤਹਿਸੀਲ ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ" ਵਰਗੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, 21 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 6 ਮਰਲੇ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਮੁਲਤਾਨੀਅਨ ਰੋਡ ਨੂੰ ਛੂੰਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ 2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੁਣ ਮੁਲਤਾਨੀਆਂ ਰੋਡ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। 15 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ, ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ' ਅਤੇ 'ਅਜੀਤ' ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਮਾਰਚ, 2008 ਨੂੰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਪਿੰਡ ਪੱਤੀ ਝੂਟੀ ਦੇ ਰਪਟ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਵਿੱਚ ਇਲਾਕਾ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਪਤ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 1 ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2008 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-3) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਲਤਾਨੀਅਨ ਰੋਡ ਤੋਂ ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਤੱਕ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 23 ਅਪ੍ਰੈਲ 2008 ਨੂੰ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ., ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਅਨੇਕਸ਼ਨ ਪੀ 4) ਸੌਂਪਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਪੁੱਡਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਆਦਿ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਲਗਭਗ 40% ਐਕੁਆਇਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਕੋਲ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਜੰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨੀਅਨ ਰੋਡ ਤੋਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇਣ ਲਈ ਜੰਕਸ਼ਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। 16 ਮਈ, 2008 ਨੂੰ, ਸਬੰਧਤ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ. (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2) - ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਕੜਾ P-5) ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਬੀ. ਐਡ ਆਰ), ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਦੇ ਅੱਗੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਇੱਕ ਜੋਬ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ੋਰਟ/ਮੈਰਿਜ ਪੈਲੇਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ

ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ, ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਭਾਗ ਹੀ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਧਤਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਗਤ ਕੋਟਸਮੀਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਭਗਵਾਨਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 22 ਮਈ, 2008 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 81 ਏਕੜ, 2 ਕਨਾਲ, 15 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਿੰਡ ਬਹਿਮਣ ਦੀਵਾਨਾ ਵਿੱਚ ਪੱਤੀ ਝੂਟੀ ਅਤੇ 9 ਏਕੜ, 5 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 1 ਮਾਰੀਆ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ: "ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਫੇਜ਼-11 ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਜੰਕਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸੜਕ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ"। ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ 23 ਕਨਾਲ, 4 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6) ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਦੋਵਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੁਝ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਘਟਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6) ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ 21 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 6 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਕਬਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਕੇ 23 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 4 ਮਰਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ P-6)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਮੁਲਤਾਨੀਅਨ ਰੋਡ ਤੋਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਤੱਕ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਹੁਣ 13 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਕਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ 8 ਜੂਨ, 2008 ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਡੇਲੀ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਅਖਬਾਰ P-8 ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ P-6) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ "ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਫੇਜ਼-2, ਬਠਿੰਡਾ ਲਈ" ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੋਡ ਸਾਈਟ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਕੜਾ P-9) ਰਾਹੀਂ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਲਤਾਨੀਅਨ ਰੋਡ ਤੋਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ ਨੇ ਲਾਘੇ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਐਸਡੀਐਮ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਫਿਰ ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਬੀਐੱਡਆਰ), ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ - ਅਨੁਸੂਚੀ P-10 ਰਾਹੀਂ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਐਨਓਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ

ਐਕਵਾਇਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ ਵਾਂਗ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ. ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਏ.ਬੀ.ਸੀ.ਡੀ. ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਰਾਹ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ , - ਅਨੁਸੂਚੀ P-11 ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) CWPN ਵਿੱਚ 2008 ਦਾ 10879। ਪਿੰਡ ਪੱਤੀ ਝੂਟੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ 81 ਏਕੜ 2 ਕਨਾਲ 15 ਮਰਲੇ ਜਦਕਿ ਪਿੰਡ ਬਹਿਮਣ ਦੀਵਾਨਾ ਦਾ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ 9 ਏਕੜ 5 ਕਨਾਲ 01 ਮਰਲੇ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਰਕਬਾ 90 ਏਕੜ, 7 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 16 ਮਰਲੇ ਤੱਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ (ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3) ਦਾ ਸਥਾਨਕ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡ ਪੱਤੀ ਝੂਟੀ ਦੇ ਰਪਟ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚੇ ਵਿਚ ਇਲਾਕਾ ਵਿਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-3) ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਖਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਗਜ਼ੀ ਰਸਮ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਵਾਇਰ ਮਲੋਟ ਰੋਡ ਤੋਂ ਬਾਦਲ ਰੋਡ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਫੇਜ਼-2 ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਅੱਠ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਸੜਕ ਵਿਛਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਨੰਬਰ 6 ਜੰਕਸ਼ਨ / ਜੋਬਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 30 ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ , - 24 ਸਤੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਸੀ.ਐੱਮ. ਨੰ. 18823 ਆਫ਼ 2008 (ਧਾਰਾ 151 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਏ ਗਏ ਕਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 5, 6 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਤਹਿਤ)। 22, 23, 26, 27, 28 ਅਤੇ 30) ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) 2008 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12469, ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ 2 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 1 ਬਿਸਵਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 5997/4341, ਖੇਵਤ ਖਟੋਨੀ ਨੰਬਰ 1019/ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 5735 ਜਮਾਬੰਦੀ ਐਫਡੀਆਰ ਸਾਲ 2002-2003 ਅਨੁਸਾਰ), ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸ਼ਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਉਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਾਂਗ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦੋ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਸੈੱਟ ਅਤੇ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਰੱਖਤ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 27596 ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਦੇ

ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਘੇਰਾ 8 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜੱਗ-ਜੱਗ ਸੜਕ ਹੀ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜੇਬਜ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। , ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਨੂੰ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ.

(6) CWPN ਵਿੱਚ 2008 ਦੇ 11777, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 29 ਮਾਰਚ, 1996 ਅਤੇ 8 ਜਨਵਰੀ 8 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਸੇਲ ਡੀਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਿੰਡ ਪੱਟੀ, ਝੂਟੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 4573 ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 0K-16M ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ। , 1999. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1999 ਤੋਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਕੈਪੀਟਲ ਬੈਂਕਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੈਂਕਰੀਆਂ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫਰਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਉਦਯੋਗਾਂ ਕੋਲ 'ਐਸਐਸਟੀ' ਯੂਨਿਟ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ। ਸੈਂਟਰ, ਬਠਿੰਡਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ , — ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਿਤੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5) ਰਾਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 14 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਅਨੇਕਚਰ P-6) ਰਾਹੀਂ ਨਵਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਉਲੀਕੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੜਕ ਨੂੰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਸੀ। 4572, ਐਕਵਾਇਰ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 4572 ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਿੰਗ ਰੋਡ, ਫੇਜ਼-2 ਦੀ ਅਲਾਈਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 22 ਮਈ, 2008 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 4573 ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਐਕਵਾਇਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਦੋ ਵਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ

(ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ -2) ਮਿਤੀ 30 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6) ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਸੂਚਨਾ 22 ਮਈ, 2008 ਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਸਰਾ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 30 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ: (i) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਪੀਰ ਕੇ. ਚੀਗਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1); (ii) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2); (iii) ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (3); (iv) ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4); ਅਤੇ (v) ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)।

(9) ਇਹ ਹੈ ਇਹ ਇੱਕ> ਸਬਮਿਸ਼ਨਰੇਫ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ: 1 ਕਾਉਂਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਡੇਰੀਅਸ ਸ਼ਾਪੁਰ (6) (ਪੈਰਾ 6, 9 ਤੋਂ 12 ਅਤੇ 29) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਖੋਹਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (1) 1978 ਮਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਰ 530
- (2) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 319
- (3) 1995 ਰੈਵੇਨਿਊ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 30
- (4) 1998 (6) SCC 1
- (5) 2007 (I) PLR 261
- (6) 2005 (7) SCC 627

ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕਿ ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁੱਖ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣਾ, ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ (1) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਕੇਸ਼ ਹੰਸ (7) (ਅੰਤ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੈਰਾ 29) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਦਵਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, PWD ਸਾਈਟ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ (2008 ਦੇ CWP ਨੰ. 11612 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ) ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ, - 9 ਜੂਨ, 2008 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ (ਅਨੇਕਚਰ P- 9), ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਤਾਨੀਆਂ ਰੋਡ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਤੱਕ ਰਸਤਾ ਛੱਡ ਕੇ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਲਟ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਾਰਨਾਂ ਸਮੇਤ, ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁੱਛਾ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ

(7) 2004 (8) SCC 14

ਵਿਵਾਦ, ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (i) ਸਾਵਿਤਰੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (8) (ਪੈਰਾ 17 ਅਤੇ 21); (ii) ਈਰੋਜ਼ ਸਿਟੀ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (9) (ਪੈਰਾ 26 ਤੋਂ 28), ਅਤੇ (iii) ਬੁਸ਼ਿੰਗ ਸਮਿਟਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (10) (ਪੈਰਾ 18). ਇਹ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। .

(10) *ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ* ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੀਤ ਸਿੰਘ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ 2008 ਦੇ 2008, 12469 ਅਤੇ 2008 ਦੇ 11777 ਅਤੇ 2008 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11612 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, 2008 ਦੇ CWP ਨੰ. 10879 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, 2008 ਦੇ CWP ਨੰ. 11612 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, - 24 ਸਤੰਬਰ, 2008 ਦੇ ਸਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਰਿੰਗ ਰੋਡ, ਫੇਜ਼-2 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 90 ਏਕੜ, 7 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 16 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ 95% ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 4572 ਮਿ:., 4573 ਮਿ: ਅਤੇ 4574 ਮਿ: ਵਿੱਚ 4.69 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 4.69 ਏਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 2 ਏਕੜ, 7 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਰਿੰਗ ਰੋਡ, ਫੇਜ਼-2 ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 1 ਏਕੜ ਅਤੇ 2 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਜੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਰਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਕਬੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੇ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਹਵਾ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਿਆ

ਜਾ ਸਕੇ। ਜਵਾਬ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ

- (8) 2007 (4) PLR 240
- (9) 2008 (2) PLR 492
- (10) (1997) 1 PLR 183

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ, ਸਿਰਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ (ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਪੀ-2) ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

" .....ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਦੇ ਪਦਾਰਥ 'ਤੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਦੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਢੋਲ ਦੀ ਥਾਪ ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹਲਕਾ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਰਪਟ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚੇ ਵਿੱਚ ਪਰਚਾ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਲਕਾ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਰਪਟ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਮਹਿਜ਼ ਕਾਗਜ਼ੀ ਐਂਟਰੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਢੋਲ ਦੀ ਥਾਪ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਪਟ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਤ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਵ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ .....।

(11) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

" .....ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਪੈਰਾ ਜਿਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਗਲਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ/ਨਹੀਂ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(ਏ) ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਬਾਈ-ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਕਤ ਸੜਕ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟਵਾਇਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰਿੰਗ ਰੋਡ, ਫੇਜ਼-2 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਅਸਲ ਲੋੜ ਸੀ/ਹੈ। ਇਸ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਫੇਜ਼-2 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ, ਭਾਵ, ਡੱਬਵਾਲੀ ਬਠਿੰਡਾ NH-64 ਅਤੇ ਮਲੋਟ ਬਠਿੰਡਾ NH-64 ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
.....।

(12) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਪਿੰਡ ਪੱਤੀ ਝੂਟੀ ਦੀ 81 ਏਕੜ, 2 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 15 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਬਹਿਮਣ ਦੀਵਾਨਾ ਦੀ 9 ਏਕੜ, 5 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 1 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 22 ਮਈ, 2008 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 6 ਜੂਨ, 2008 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-8) ਵਿੱਚ 'ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ' ਸਬੰਧੀ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਟਾਈਪੋਗ੍ਰਾਫਿਕਲ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੇ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 7 ਜੁਲਾਈ, 2008 ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2008 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12469 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਉਹੀ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ 2008 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11612 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 22 ਮਈ, 2008 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪੀ-6) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 30 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ 1 ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ

ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਇਸ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ/ਉਲਝਣਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ/ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਕਾਰਨ, 22 ਮਈ, 2008 ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (23 ਮਈ, 2008 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ) ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਡ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਤਤਕਾਲਤਾ ਸਬੰਧੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਲੋਕ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਬਠਿੰਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਈਨਮੈਂਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਾਈਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ 30 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਧੀਨ 4 ਦੇ ਮਕਾਬਲੇ। 2008 "

(14) 2008 ਦੀ ਚੌਥੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11777 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹੀ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦਯੋਗ ਸਫ਼ਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(15) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ.

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਜੱਜਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹਨ; (i) ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ੇਖਰ ਹੋਟਲਜ਼ ਗੁਲਮੋਹਰ ਐਨਕਲੇਵ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (11); (ii) ਵੈਲਗਰੋ ਬਿਲਡਕਾਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (12); (iii) ਯੂਪੀ ਰਾਜ, ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਪਿਸਤਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (13); (iv) ਜੈ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (14); (v) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਵੀਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (15); (vi) ਰਘੂਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (16) ਅਤੇ (vii) ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (17)।

(16) AcaOnja ਉਪਰੋਕਤ ਅਵਰਮੇ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਘਟਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸੇ

ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2 ਅਤੇ ਪੀ-6) ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਨਾਲ; (ii) ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਵਾਲ ਦੀ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਾਫੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਿੰਗ ਰੋਡ, ਫੇਜ਼-2 ਨੂੰ ਦੋ ਹਾਈਵੇਅ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਨਿੰਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਟ੍ਰੈਫਿਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ (iii) ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਦੇ

- (11) ਏਆਈਆਰ 2008 ਐਸਸੀ 2284
- (12) 2008 (2) RCR (C) 436
- (13) ਏਆਈਆਰ 1986 ਐਸਸੀ 2025
- (14) ਏਆਈਆਰ 1996 ਐਸ.ਸੀ. 697
- (15) ਏਆਈਆਰ 1997 ਐਸਸੀ 170
- (16) ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 1615
- (17) 2008 (2) RCR (C) 613

ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, (a) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਕੇਸ਼ ਹੰਸ (18); (ਬੀ) ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਦਾਰਾ ਸ਼ਾਪੁਰ ਚੈਨਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (19) ਅਤੇ (ਈ) ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ੇਖਰ ਹੋਟਲਜ਼ ਗੁਲਮੋਹਰ ਐਨਕਲੇਵ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (20), ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਮੁਕੇਸ਼ ਹੰਸ (ਸੁਪਰਾ) (ਪੈਰਾ 31, 32, 33, 35 ਅਤੇ 36) ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੀ.ਏ.ਪੀ.ਸੀ. ਕੋਰਟ ਕੇਸ (ਪੈਰਾ 31, 32, 33, 35 ਅਤੇ 36) ਦੇ ਹਾਈਓਨਬਲ ਦੀ ਇੱਕ ਥੀ.ਏ.ਜੇ. ਤਿੰਨ ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:

“ .....31. ਧਾਰਾ 17 (4) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, , ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਜੇਕਰ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4(1) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

32. ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ

17 (4) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ

(18) (2004) 8 SCC 14

(19) (2005) 7 SCC 627

(20) ਏਆਈਆਰ 2008 ਐਸਸੀ 2284

ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17(1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਇਸ ਸਮਝ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 17(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਤਕਾਲਤਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਮੁਸਤੈਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ (2) ਐਕਟ ਦੇ।

33. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਸੀ

ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17(1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਵੈਚਲਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਨੰਦੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ: (SCR pp 436-37):

“ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਜਾਂ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਜੋ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 17(4) ਆਉਂਦੀ ਹੈ।) ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,

ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 17 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 17 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 17 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 17(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17(4) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਜਾਂ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਖੇਤੀਯੋਗ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ।

XX

XX

XX

XX

35. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ/ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਐਕਟ ਦੇ 17 (4)। ਸੈਕਸ਼ਨ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਨਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 342 ਪੈਰਾ 7):

"1. ਸੈਕਸ਼ਨ 5-ਏ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਲਈ . , ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ।

36. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

(18) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਭੀੜ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਨਗਰ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇ ਨੰਬਰ 91 ਨੂੰ ਚਹੁੰ ਮਾਰਗੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(19) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਬਠਿੰਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਜਾਂ ਭੀੜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਠਿੰਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਕਈ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਐਲਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਕੱਲੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਾਰ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਖਰ ਹੋਟਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ।

(20) *ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 300-ਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਫੈਸਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ। ਐਕਟ.

(21) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਤਕਾਲਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ। ਸਾਡੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ

ਰਾਜ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟਾਈਪੋਗ੍ਰਾਫਿਕਲ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ

ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ (ਅਨੇਕਚਰ P-2 ਅਤੇ P-6) ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ 30 ਜਨਵਰੀ, 2008 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2), 22 ਮਈ, 2008 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6), ਅਤੇ 6 ਜੂਨ, 2008 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-8) ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਚਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਰੋਸ਼ਮ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਹਰਿਆਣਾ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

2008 ਦਾ CWPNo 6998

31 ਮਾਰਚ, 2009

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਆਰਟੀਕਲ 226 — ਰੱਖ-ਰਖਾਅ — ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ — ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ — ਕੀ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਹੈ — ਹੋਲਡ, ਹਾਂ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸਹੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ — ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕਾਫੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ - ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਇੰਤਕਾਲ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ -